AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 28 juni 1974

aan de Regering van Nederland over het ontwerp van enkele artikelen ter uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 517/72 en nr. 516/72 als onderdeel van een meer omvattende wijziging van het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939

(74/376/EEG)

1. De Permanente Vertegenwoordiging van Nederland heeft de Commissie bij schrijven van 5 juni 1973 de tekst toegezonden van het ontwerp van een besluit tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939.

Dit ontwerp werd naderhand door de Nederlandse Regering teruggetrokken en vervangen door een nieuw ontwerp, dat door de Permanente Vertegenwoordiging van Nederland op 16 oktober 1973 aan de Commissie werd toegezonden.

Deze toezending vormt een raadpleging van de Commissie als bedoeld in artikel 22 van Verordening (EEG) nr. 517/72 van de Raad van 28 februari 1972 betreffende de vaststelling van gemeenschappelijke regels voor het geregeld vervoer en de bijzondere vormen van geregeld vervoer met autobussen tussen de Lid-Staten [1] en artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 516/72 van de Raad van 28 februari 1972 betreffende de vaststelling van gemeenschappelijke regels voor pendelvervoer met autobussen (autocars) tussen de Lid-Staten [2].

De Commissie constateert dat genoemd ontwerp het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939 in overeenstemming beoogt te brengen met de bepalingen van de communautaire Verordeningen (EEG) nr. 517/72 en nr. 516/72 van de Raad en (EEG) nr. 1172/72 van de Commissie.

Daartoe wordt op grond van genoemde communautaire verordeningen in bepaalde maatregelen voorzien.

2. Alvorens haar aanbeveling te formuleren betreurt de Commissie te moeten constateren dat de Nederlandse Regering zich niet gehouden heeft aan de termijnen die in genoemde communautaire verordeningen voor het treffen van de uitvoeringsmaatregelen zijn vastgesteld. Op grond van de desbetreffende bepalingen van die verordeningen hadden de uitvoeringsmaatregelen namelijk vóór 1 oktober 1972 moeten zijn vastgesteld.

3. Ten aanzien van de inhoud van het Nederlandse ontwerp formuleert de Commissie onderstaande aanbeveling :

De Commissie constateert dat achtereenvolgens worden overgenomen :

— in artikel 13 b) 1 de inhoud van het bepaalde in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 517/72 ;

— in artikel 13 b) 7 die van artikel 10, lid 1, 2e alinea, van Verordening (EEG) nr. 517/72 ;

— in artikel 13 c) die van artikel 2 en artikel 10, lid 1, 2e alinea van Verordening (EEG) nr. 517/72 ;

— in artikel 13 d) die van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 516/72 ;

— in artikel 13 h) 1 die van artikel 17, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 517/72 ;

— in artikel 13 h) 2 die van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 516/72.

De bepalingen van deze verordeningen zijn krachtens artikel 189 van het Verdrag rechtstreeks toepasselijk in de Lid-Staten ; in het onderhavige geval zijn zij van toepassing sedert 1 januari 1973. Zij dienen bijgevolg niet in nationale dwingende voorschriften te worden opgenomen. Dit zou overigens aanleiding kunnen geven tot misverstand over de inwerkingtreding of de rechtstreekse toepasselijkheid van de verordeningen van de Gemeenschap als zodanig en zou oorzaak kunnen zijn van een uiteenlopende interpretatie van deze verordeningen in de Lid-Staten. De — zelfs gedeeltelijke — opneming van bepalingen van een verordening van de Gemeenschap in nationale dwingende voorschriften zou ten hoogste kunnen worden toegestaan indien dat noodzakelijk zou zijn om die bepalingen begrijpelijk te maken voor de betrokkenen.

Derhalve beveelt de Commissie de Nederlandse Regering aan om in artikel 13 van het ontwerp van besluit de bepalingen weg te laten waarbij :

— het verrichten van geregeld vervoer afhankelijk gesteld wordt van een vergunning ;

— de verplichtingen worden vastgesteld die de vervoersondernemer jegens de betrokken reizigers en het publiek moet nakomen wanneer hij het voornemen heeft de exploitatie van geregeld vervoer te beëindigen ;

— het verrichten van een bijzondere vorm van geregeld vervoer afhankelijk gesteld wordt van een vergunning en de verplichtingen worden vastgesteld die de vervoersondernemer jegens de betrok-

[1] PB nr. L 67 van 20. 3. 1972, blz. 19.
[2] PB nr. L 67 van 20. 3. 1972, blz. 13.

ken reizigers en het publiek moet nakomen wanneer hij het voornemen heeft de exploitatie van een bijzondere vorm van geregeld vervoer te beëindigen ;

— het verrichten van pendelvervoer afhankelijk gesteld wordt van een vergunning ;

— wordt voorgeschreven welke documenten aanwezig moeten zijn in voertuigen waarmee geregeld vervoer wordt verricht ;

— wordt voorgeschreven welke documenten aanwezig moeten zijn in voertuigen waarmee pendelvervoer wordt verricht.

Al deze verplichtingen en maatregelen zijn immers reeds opgenomen in genoemde verordeningen van de Gemeenschap.

4. De Commissie merkt op dat, na het schrappen van de bovenvermelde bepalingen, het ontwerp van besluit geen bepaling meer bevat met betrekking tot de specifiële sancties die van toepassing zijn bij overtreding van de Verordeningen (EEG) nr. 517/72 en nr. 516/72.

Derhalve beveelt de Commissie de Nederlandse Regering aan om deze leemte op te vullen, ter voldoening aan de bepalingen van respectievelijk artikel 22 en artikel 24 van genoemde verordeningen.

5. Artikel 13 b), lid 5, regelt de overdracht van een vergunning voor het uitvoeren van geregeld vervoer, doch zegt niets over de overdracht van de exploitatie van geregeld vervoer. De Commissie is van oordeel dat in de uitvoeringsbepalingen uitdrukkelijk moet worden vermeld dat overdracht van de exploitatie van geregeld vervoer niet mogelijk is omdat de Nederlandse wetgeving daarin niet voorziet.

De Commissie beveelt de Nederlandse Regering derhalve aan om in de uitvoeringsbepalingen te vermelden dat de exploitatie van geregeld vervoer niet kan worden overgedragen.

6. De Commissie constateert dat de overige bepalingen van het ontwerp van Koninklijk Besluit voldoen aan de verplichtingen die door de beschouwde communautaire verordeningen aan de Lid-Staten worden opgelegd.

Gedaan te Brussel, 28 juni 1974.

Voor de Commissie

De Voorzitter

François-Xavier ORTOLI